

[Jørgen Estrup]

flere steder i bemærkningerne – at fordele det arbejde, der er. Men realiteten er, at man binder statslige arbejdsløshedsdagpenge i en sådan ordning, uanset om der er et højt eller et lavt beskæftigelsesniveau her i landet. Det vil sige, at for al fremtid måtte vi have bundet et vist antal milliarder i en sådan ordning, selv om vi ad anden vej skulle få bedre hold på beskæftigelsesproblemet. Det er ikke særlig vel foreneligt med en samfundsøkonomisk betragtning og ikke ligefrem i overensstemmelse med de betragtninger, der var fremme før jul vedrørende hensynet til statsfinansernes udvikling.

På den baggrund kan jeg med det samme sige, at vi ikke kan støtte forslaget, men at vi meget gerne vil medvirke til at fremme sabbatordninger, som dog må være båret af ønsket hos de ansatte om sådanne ordninger. Det vil sige, at det først og fremmest må rejses som krav under overenskomstforhandlinger, og hvis det viser sig at være vanskeligt, kan man selvfølgelig godt forestille sig, at Folketinget kan hjælpe på vej med en eller anden form for ret til at få en sådan sabbatordning, men finansieringen af den må ordnes ad anden vej.

Annette Just (FP):

Det lyder jo forjættende sådan hvert syvende år at kunne tage et helt år fri, men det skal betales, og det kan overhovedet ikke lade sig gøre med den finansielle status, Danmark har på nuværende tidspunkt. Jeg må give mange af de forrige talere meget ret i, at dette er et punkt, som bør diskuteres mellem arbejdsmarkedets parter og absolut ikke fra denne talerstol.

Og så det med, at pengene bare skal komme sådan vupti, Karla, fra de offentlige midler, uden at man har tænkt på, hvad der sker med de mennesker, der tager et helt år fri. Kan de gå direkte ind i det arbejde, de havde før? Ja, det står der, at man skal garantere at de kan, men hvad er der sket af udvikling på den pågældende arbejdsplads i det år, de har været væk? Det er jo ikke alle mennesker, der står ved et samlebånd, og det er ikke alle arbejdspladser, der er præcis ens år efter år. Derfor mener jeg, det er fuldstændig urimeligt både over for arbejdsgiverne, selv om de ikke efter forslaget direkte skal betale – det kommer de selvfølgelig til i den sidste ende – og over for arbejdstagerne, som man fratager muligheden for oplæring i den udvikling, der er sket på arbejdsmarkedet og på arbejdspladsen i mellemtiden.

Fremskridtspartiet kan overhovedet ikke gå ind for dette forslag, men jeg synes, det er utroligt, at der overhovedet er nogen, der kan sætte sig ned og formulere et sådant forslag uden at tænke på, hvor ondt det i virkeligheden gør, hvis man på grund af det ene eller det andet er nødt til at være væk fra sin arbejdsplads i længere tid, hvor meget man i virkeligheden mangler, når man skal ind igen, af muligheder for at udfylde sin plads. Jeg tror, at dette forslag, hvis det var så uheldigt, at det gik igennem, ville give frygtelig store gener for dem, der virkelig udnyttede systemet.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti har stor sympati for den hovedtanke, som lægges frem i SF's forslag, nemlig en frivillig sabbatordning, og jeg er temmelig sikker på, at vi inden for en overskuelig årrække finder frem til en eller anden måde at skaffe de interesserede en lang sammenhængende arbejdsfri periode på rimelige økonomiske vilkår, også inden de når frem til pensionsalderen.

Det ligger imidlertid også meget klart, at en sådan ordning skal drøftes indgående med arbejdsmarkedets parter, som bliver hovedaktørerne, når ordningen engang skal etableres. Ordningen kan måske tages med, næste gang der skal føres trepartsforhandlinger.

Uden at gå i detaljer må jeg dog i lighed med arbejdsministeren og andre ordførere pege på, at den ordning, SF's beslutningsforslag beskriver, slet ikke tager hensyn til de problemer, arbejdsgiverne vil få. I Kristeligt Folkeparti tror vi ikke på, at man gavner de ansatte ved at genere arbejdsgiverne.

Nu ville det være imod den almindelige procedure, hvis jeg her gav mig til at fremlægge tanker, der kunne danne grundlag for et helt nyt beslutningsforslag eller lovforslag, men jeg vil dog lige have lov til at nævne, at det måske ikke ville være helt urimeligt at skabe en samfundsmæssig ekstra interesse i at få en sådan ordning, hvis man kunne knytte den sammen med en løsning af arbejdsløshedsproblemet. SF's forslag nærmer sig den tanke en lille smule ved at angive, at betalingen skulle være på arbejdsløshedsdagpengevilkår. Der kunne måske strikkes en ordning sammen, sådan at de, der var i arbejde, kunne få lov til for en tid at bytte plads med dem, der ikke var i arbejde, men det